

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23.06.2021 roku Sąd Rejonowy w Kutnie Wydział IV Pracy po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. P. przeciwko Zespołowi Szkół nr (...) im. S. S. w K. o przywrócenie do pracy ewentualnie odszkodowanie:

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od powoda J. P. na rzecz pozwanego Zespołu Szkół nr (...) im. S. S. w K. kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł o następujące ustalenia faktyczne:

Organem prowadzącym dla Zespołu Szkół nr (...) w K. jest Powiat (...).

Od 1 września 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2017 r. funkcję dyrektora pozwanego pełnił powód.

W latach od 2014 do 2016 powód corocznie otrzymywał nagrodę S. (...) za wyróżniające osiągnięcia w zakresie zarządzania i organizowania pracy placówki oraz pracę dydaktyczną – wychowawczą. W roku 2016 jego praca została oceniona jako „wyróżniająca”.

W dniach od 10 grudnia 2013 r. do 20 lutego 2014 r. na terenie ZS nr 1 w K. przeprowadzone zostały czynności kontrolno – rozpoznawcze w zakresie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych. Czynności te wykazały występowanie niezgodności z przepisami przeciwpożarowymi. Komendant Powiatowy Straży Pożarnej w K. nakazał powodowi usunięcie niezgodności. W związku z wydanymi w dniu 24 marca 2014 r. decyzjami o nr (...), pismem z dnia 11 kwietnia 2014 r. powód zwrócił się do Zarządu Powiatu w K. z prośbą o przyznanie dodatkowych środków finansowych w kwocie 17.000 zł netto (+23% VAT) na wykonanie ekspertyz przeciwpożarowych dla trzech budynków ZS nr (...) w K., załączając przy tym kosztorysy ofertowe. Zarząd Powiatu w K. na posiedzeniu w dniu 21 maja 2014 r. zdecydował, że środki finansowe na ten cel powinny zostać zabezpieczone w ramach budżetu szkoły

Pismem z dnia 28 lutego 2017 r. kierowanym do Skarbnika Powiatu (...) powód poprosił o przyznanie dodatkowych środków w związku z obowiązkiem wynikającym z przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej polegającym na wyposażeniu głównego budynku szkoły wraz z salą gimnastyczną stanowiącą wspólną strefę pożarową, w przeciwpożarowy wyłącznik prądu zgodnie z przepisami techniczno - budowlanymi w wysokości 10.000 zł. Odpowiednie środki zostały zabezpieczone w budżecie.

Uchwałą Zarządu Powiatu (...) z dnia 15 maja 2018 roku ogłoszono konkurs na stanowisko dyrektora ZS nr 1 w K..

Pismem z dnia 16 maja 2017 r. T. R. zwrócił się do K. S. (...) z informacją, iż do jego biura poselskiego wpłynęły kopie dokumentów świadczących o podejrzeniu popełnienia przestępstwa fałszowania dokumentów przez powoda. O fakcie poinformowano Ministra Edukacji Narodowej i (...) Kuratora Oświaty. Toczy się także postępowanie w sprawie działalności dyrektora J. P. prowadzone przez KPP w K., a poseł T. R. wysłał zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej. Pismo zostało przedstawione na posiedzeniu Zarządu Powiatu w K. w dniu 16 maja 2017 r.

W dniach od 17 do 26 maja 2017 r. w ZS nr 1 w K. przeprowadzona została kontrola doraźna w zakresie przydzielania, rozliczania i wypłaty wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe w okresie od 1 września 2013 roku do 30 kwietnia 2017 r. będąca następstwem pisma T. R..

Uchwałą Zarządu Powiatu w K. z dnia 23 maja 2017 roku po zatwierdzeniu konkursu powierzono powodowi stanowisko dyrektora ZS nr 1 w K. na okres od dnia 1 września 2017 roku do dnia 31 sierpnia 2022 roku.

Pismem z dnia 26 czerwca 2017 r. S. (...) w związku z przeprowadzeniem kontroli doraźnej w zakresie przydzielania, rozliczania i wypłaty wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe w okresie od 1 września 2013 r. do 30 kwietnia 2017 roku i stwierdzeniami wskazanymi w protokole, zwrócił uwagę na nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli i przesłał następujące zalecenia pokontrolne celem ich realizacji:

1. prawidłowo rozliczać godziny ponadwymiarowe, mając na uwadze iż wypłata może nastąpić tylko za godziny faktycznie odbyte,
2. polecenie wyjazdu, na podstawie którego pracownik udaje się w podróż służbową, nawet jeśli nie powoduje konieczności zwrotu środków należy składać do kadr, jako potwierdzenie faktycznie odbytej podróży,
3. z uwagi na to, iż zapisy w dziennikach lekcyjnych są dla nauczyciela potwierdzeniem jego obecności w pracy, zwracać szczególną uwagę, aby wpisy były dokonywane przez nauczycieli przeprowadzających lekcje, a ich temat odzwierciedlał lekcje faktycznie przeprowadzone. Zalecenia należy realizować na bieżąco.

Na posiedzeniu Zarządu Powiatu w dniu 27 czerwca 2017 r. K. D. poinformował, że jako funkcjonariusz publiczny skierował pismo do Prokuratury ze względu na możliwość popełnienia przestępstwa przez J. P. z prośbą o zbadanie sprawy.

Pismem z dnia 26 lipca 2017 r. Prokuratora Rejonowa w (...) poinformowała, iż zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 22 czerwca 2017 r. zostało zarejestrowane w Prokuraturze Rejonowej w (...) pod numerem sprawy PR Ds. (...)2017. W dniu 13 lipca 2017 r. zostało wydane postanowienie o połączeniu sprawy PR Ds. (...)2017 do sprawy PR Ds. (...)2016 dot. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez dyrektora ZS nr 1 w K. i działanie w ten sposób na szkodę interesu publicznego oraz prowadzeniu tych postępowań dalej łącznie pod sygnaturą PR Ds. (...)2016.

Postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 12 lipca 2017 r. w stosunku do powoda wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o wszczęcie postępowania zarzucił obwinionemu uchybienie godności zawodu nauczyciela oraz obowiązkom, o których mowa w art. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, tj. naruszenie zasad etyki zawodu nauczyciela poprzez:

1. nierzetelne realizowanie pensum dydaktycznego w latach 2015 – 2017, polegającego na zlecaniu prowadzenia zajęć za siebie innym osobom, jednocześnie potwierdzając ich odbycie własnoręcznym podpisem,
2. brak dbałości o bezpieczeństwo uczniów przez pozostawienie ich w roku szkolnych 2015/2016 wyłącznie pod opieką praktykantki – studentki historii – która nie posiadała kwalifikacji kierunkowych i pedagogicznych wymaganych do samodzielnej pracy, w tym sprawowania opieki nad uczniami.

Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...), w odniesieniu do pkt 1 uznała powoda za niewinnego, w zakresie zaś pkt 2, postanowiła umorzyć postępowanie dyscyplinarne, z uwagi na przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej

Od powyższego orzeczenia dyscyplinarnego odwołanie wniósł Rzecznik Dyscyplinarny (...) przy Wojewodzie (...). Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej orzeczeniem z dnia 4 lipca 2019 r. postanowiła uchylić zaskarżone orzeczenie w całości, uznać obwinionego winnym zarzucanych mu przez rzecznika dyscyplinarnego czynów i wymierzyć obwinionemu karę nagany z ostrzeżeniem.

Decyzją S. (...) z dnia 11 sierpnia 2017 r. powód został zawieszony w pełnieniu obowiązków nauczyciela, któremu powierzono funkcję D. ZS nr 1 na okres od 11 sierpnia 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. z uwagi na wszczęcie wobec powoda postępowania dyscyplinarnego.

Od powyższej decyzji powód wniósł odwołanie wnosząc o jej uchylenie i podnosząc, iż organ prowadzący nie wykazał powagi i wiarygodności wysuniętych zarzutów ani nie uzasadnił celowości odsunięcia nauczyciela od wykonywania obowiązków w szkole.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2017 r. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) uchyliła decyzję w przedmiocie zawieszenia J. P. w pełnieniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły. Na powyższe S. (...) wniósł zażalenie.

Po wydaniu orzeczenia z dnia 22 sierpnia 2017 r. powód podjął pracę w szkole.

W dniu 11 września 2017 r. powód sporządził aneksy do arkusza organizacyjnego ZS nr 1 w K. od nr (...) do (...). W dniu 18 września 2017 sporządził aneks nr (...) a w dniu 25 września 2017 r. aneks nr (...). Aneksy te zostały zaopiniowane przez (...) Kuratora Oświaty pismem z dnia 25 września 2017 r., z wyjątkiem aneksu nr (...), który to aneks zaopiniowany został pismem z dnia 4 października 2017 r.

W dniach od 18 września 2017 r. do 26 września 2017 r. Komenda Powiatowa Państwowej Straży pożarnej w K. przeprowadziła czynności rozpoznawczo kontrolne w ZS nr 1 w K.. Czynności kontrolne dotyczyły także sprawdzenia realizacji decyzji administracyjnych z roku 2014 wydanych przez Komendanta Powiatowego (...) w K. Podczas czynności stwierdzono, że nie wszystkie nałożone w roku 2014 obowiązki zostały zrealizowane. Dwie z ustalonych nieprawidłowości skutkowały stwierdzeniem, iż istniejące obiekty – główny budynek szkoły i budynek warsztatów szkolnych ZS nr 1 w K. uznaje się za zagrażające życiu ludzi. W wyniku kontroli wydane zostały decyzję nakazujące D. ZS nr 1 w K. zrealizowanie określonych obowiązków.

W dniu 20 września 2017 r. w Zespole Szkół nr (...) przeprowadzona została przez Kuratorium (...) w Ł. kontrola w zakresie dokumentowania przebiegu nauczania w dziennikach lekcyjnych Liceum Ogólnokształcącego, działań organizacyjnych związanych z bezpieczeństwem uczniów w Zespole Szkół nr (...) w K. w związku z informacją Rzecznika Prawa Dziecka i Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...). W wyniku kontroli zalecono niezwłocznie: wpisów oraz sprostowań błędów i oczywistych omyłek w dziennikach lekcyjnych, dokonywać zgodnie z § 8 ust. 2 i 3, § 25 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1646).

Decyzją z dnia 29 września 2017 r. S. ponownie zawiesił powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły.

Uchwałą Zarządu Powiatu w K. z dnia 3 października 2017 roku w związku z nieobecnością powoda spowodowaną jego zawieszeniem w pełnieniu obowiązków nauczyciela, któremu powierzono stanowisko D. ZS nr 1 w K. wyznaczono P. W. ZS nr 1 w K. do zastępowania D. do dnia prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego toczącego się przed Komisją Dyscyplinarną dla (...) przy Wojewodzie (...) wszczętego postanowieniem z dnia 12 lipca 2017 roku.

I. K. po rozpoczęciu pełnienia funkcji dyrektora Wydziału (...), (...) Starostwa Powiatowego w K. od dnia 1 października 2017 r. zauważyła, iż aneksy do arkuszy organizacyjnych przesłane przez ZS nr 1 w K. są niekompletne – brak jest wymaganej opinii związków zawodowych.

W dniu 5 października 2017 r. Wydział (...) i (...) Starostwa Powiatowego w K. zwrócił się do P. P. (1) o przekazanie opinii zakładowych organizacji związkowych dotyczących zmian wprowadzonych w terminie do 30 września 2017 roku do zatwierdzonego arkusza organizacji (...) w K. na rok szkolny 2017/2018. W odpowiedzi P. P. (1) przekazał kopię pisma Prezesa Zarządu Oddziału Międzygminnego (...) w K. dotyczącego zaopiniowania aneksów nr (...) do arkusza organizacyjnego ZS nr 1 w K. na rok szkolny 2017/2018. W piśmie tym Zarząd Oddziału Międzygminnego (...) w K. poinformował, iż nie widzi możliwości wstecznego zaopiniowania aneksów nr (...), do (...) do arkusza organizacyjnego ZS Nr 1 w K. na rok szkolny 2017/2018. Uzasadniając swoją decyzję Zarząd Oddziału Międzygminnego (...) w K.

zwrócił uwagę, iż nie może być stawiany przed faktami dokonanymi, gdyż aneksy przedmiotowe faktycznie zostały wprowadzone w życie i wdrożone w ten sposób rozwiązania już funkcjonują. K. 157

Na podstawie nieodpisanych aneksów zostały zawarte umowy z nauczycielami.

Pismem z dnia 28 października 2017 r. D. Wydziału (...) i (...) I. K. poinformowała wicedyrektora P., iż w związku z nieprawidłowościami występującymi w przedłożonych aneksach do arkusza organizacji (...) w K. na rok szkolny 2017/2018 – brak opinii zakładowych organizacji związkowych oraz przydzielenie godzin ponadwymiarowych niezgodnie z zapisami art. 35 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela - aneksy do arkusza organizacji Zespołu Szkół nr (...) im. S. S. w K. na rok szkolny 2017/2018 (od nr (...) do nr (...)) nie mogły być zatwierdzone.

Następnie zostały sporządzone kolejne aneksy, które zapewniły realizację podstawy programowej. Aneks nr (...) został zatwierdzony od dnia 9 października 2017 r. z zastrzeżeniem obowiązywania do dnia 31 października 2017 r. z uwagi na przekroczenie godzin ponadwymiarowych w pkt 2 i 3. Aneks nr (...) został zatwierdzony z mocą obowiązującą od dnia 2 października 2017 r. z zastrzeżeniem – pkt 9 – data obowiązywania do dnia 31 października 2017 r. z uwagi na przekroczenie godzin ponadwymiarowych. Aneksy od nr (...) do nr (...) zostały zatwierdzone z mocą obowiązującą od 2 października 2017 r. Aneksy te przekazane zostały wicedyrektorowi P. P. (1) pismem z dnia 18 października 2017 r.

W dniach od 17 do 31 października 2017 r. w ZS nr 1 prowadzona była kontrola doraźna w zakresie: prawidłowości wykonywania planu finansowego na rok szkolny 2016/2017 i 2017/2018, w szczególności wydatków związanych z organizacją szkoły, w tym wydatków na wynagrodzenia pracowników, a także zbadania podstaw do ich przyznania i wypłaty. Przyczyną kontroli była informacja dyrektor Wydziału (...), (...) o tym, iż arkusze organizacyjne ZS nr 1 nie zostały zaopiniowane przez zakładowe organizacje związkowe. W wyniku kontroli stwierdzono, iż:

1. aneksy, w każdym z przypadków nie wpłynęły do organu prowadzącego przed zmianą, jaka na ich podstawie miała być wprowadzona,
2. aneksy nie zawierały opinii związków zawodowych,
3. aneksy nie były zatwierdzone przez organ prowadzący,

przy czym zawarto umowy z nauczycielami wskazanymi w aneksach, a także wypłacono wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, których ilość została zwiększona na podstawie aneksów.

Na posiedzeniu w dniu 17 października 2017 r. Zarząd Powiatu zapoznał się z Zawiadomieniem Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w K. o wszczęciu postępowania z urzędu w związku z przeprowadzeniem w dniach 18 – 26.09.2017 roku czynności kontrolno – rozpoznawczych na terenie obiektu: ZS nr 1 oraz wysłuchał wyjaśnień zaproszonego na posiedzenie W. P. P. (1). Następnie Zarząd Powiatu zobowiązał Kierownika Referatu (...) do zapoznania się z aktami sprawy w siedzibie Powiatowej (...) w K. oraz przekazania Zarządowi Powiatu informacji na temat przedmiotowego postępowania.

W dniu 24 października 2017 r. Zarząd zapoznał się z pismem upoważnionego pracownika, w którym wskazano, iż z protokołu ustaleń z czynności kontrolno rozpoznawczych z dnia 29 września 2017 r. wynika, że poprzednia tego typu kontrola w budynku ZS nr (...) miała miejsce w lutym 2014 r. Następstwem tej kontroli było 5 decyzji (wszystkie wydane w dniu 24 marca 2014 r.) zobowiązujących kontrolowanego do usunięcia niezgodności z przepisami przeciwpożarowymi, co do których, podczas ostatniej kontroli wykazano, że: w 11 przypadkach obowiązek nie został zrealizowany, w 2 przypadkach obowiązek został zrealizowany, w 3 przypadkach obowiązek został zrealizowany z uwagą, w 1 przypadku obowiązek nie został zrealizowany w pełnym zakresie. Dwie spośród nieprawidłowości sprawiły, że w protokole stwierdzono, iż istniejące obiekty – główny budynek szkoły i budynek warsztatów szkolnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi. Zarząd Powiatu postanowił o skierowaniu pisma do Pana P. P. (1), w którym zobowiązano dyrektora ZS nr 1 w K. do wyjaśnienia powodów niewykonywania zaleceń z kontroli przeprowadzonej w 2014 roku oraz o krokach, jakie zamierza podjąć aby wykonać zalecenia z ostatniej kontroli.

Pismem z dnia 3 listopada 2017 r. skierowanym do Starostwa Powiatowego w K. P. P. (1) wskazał jakie nieprawidłowości stwierdzone podczas przeprowadzonych w placówce czynności kontrolnych przez Państwową Straż Pożarną w lutym 2014 r. oraz wrześniu 2017 r. zostały zrealizowane lub są w trakcie realizacji. Podano, iż pozostałe nieprawidłowości i zastrzeżenia będą usuwane i realizowane w miarę możliwości finansowych zatwierdzanych w corocznych projektach budżetowych dla podległych placówek. Zarząd Powiatu zapoznał się z pismem na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2017 roku.

W dniach od 26 października 2016 r. do 31 marca 2017 r. w ZS nr 1 w K. przeprowadzony został audyt wewnętrzny w zakresie zarządzania jednostką.

Wyrokiem z dnia 23 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Kutnie w sprawie z powództwa L. D. przeciwko ZS nr 1 w K. o odszkodowanie zasądził od pozwanego ZS nr 1 w K. na rzecz powódki kwotę 13.233,00 zł odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem oraz kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.411,00 zł. Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 662,00 zł tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu.

W wyniku odwołania powoda od decyzji S. (...) o ponownym zawieszeniu, w którym powód podnosił, iż nie zachodzą okoliczności uzasadniające zawieszenie zarówno w trybie obligatoryjnym jak i fakultatywnym i wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, postanowieniem z dnia 30 października 2017 r. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) uchyliła decyzję w przedmiocie zawieszenia powoda w pełnieniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły.

W piśmie z dnia 20 listopada 2017 r. kierowanym do S. (...) (data wpływu do Kancelarii (...) – 20 listopada 2017 r.) powód poinformował, iż zgodnie z postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 30 października 2017 r. oraz w nawiązaniu do art. 143 k.p.a. wyraża gotowość do pracy.

W tym samym dniu do Wydziału (...), (...) przyszedł P. B., który miał zastępować powoda i poinformował, że nie mógł odbyć lekcji, gdyż powód podjął pracę.

Pismem z dnia 20 listopada 2017 r. powód przekazał do Starostwa Powiatowego w K. aneks nr (...) do arkusza organizacyjnego ZS nr 1 w K. na rok szkolny 2017/2018, w którym zwiększona została ilość godzin powoda kosztem nauczycieli J. Z., P. B. i T. S.. Aneks ten nie został zatwierdzony

Pismem z dnia 20 listopada 2017 r. kierowanym do powoda S. (...) wskazał, iż postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 30 października 2017 r. zostało doręczone S. (...) w dniu 17 listopada 2017 r. i w terminie 7 dni od tej daty S. przysługuje prawo wniesienia zażalenia. Do czasu ostatecznego zakończenia postępowania powód nadal jest osobą zawieszoną w pełnieniu obowiązków i nie ma podstaw, aby w obecnej sytuacji faktycznej i prawnej pełnił obowiązki nauczyciela. Pismo zawierające tożsame informacje zostało skierowane także do P. P. (1), wicedyrektora ZS nr 1 w K..

Przedstawienie sytuacji dotyczącej zawieszenia powoda i podjętymi działaniami związanymi z otrzymanym orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) było przedmiotem obrad na posiedzeniu Zarządu Powiatu w dniu 21 listopada 2017 r.

W dniu 21 listopada 2017 r. D. J. wraz z M. M., na polecenie S. doręczyli powodowi pismo S. (...) z 20 listopada 2017 roku w siedzibie ZS nr 1. Powód zapoznał się z treścią pisma, jednak odmówił jego przyjęcia. Ostatecznie pismo zostało odebrane przez powoda w dniu 23 listopada 2017 r.

Zażaleniem z dnia 22 listopada 2017 r. S. (...) zaskarżył postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 30 października 2017 r.

W dniu 23 listopada 2017 r. w Starostwie Powiatowym w K. odbyło się spotkanie S. (...) K. D., I. D. Wydziału (...), (...) Starostwa Powiatowego w K. oraz wicedyrektora ZS nr 1 w K. M. Ż. dot. sytuacji w placówce. S. poinformował wicedyrektora, że złożył zażalenie na postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...), w związku z czym orzeczenie nie jest prawomocne.

W dniach od 20 do 23 listopada 2017 r. powód przeprowadził zajęcia lekcyjne:

- 20 listopada 2017 r. 3 i 4 godzina lekcyjna w klasie (...),
- 21 listopada 2017 r. 3 godzina lekcyjna w klasie (...), 4 godzina lekcyjna w klasie (...), 8 godzina lekcyjna w klasie (...)
- 23 listopada 2017 r. 6 godzina lekcyjna w klasie IE LO

W piśmie z dnia 30 listopada 2017 r. skierowanym do ZS nr 1 w K. Kuratorium (...) w Ł. poinformowało, iż postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 30 października 2017 r. wydane w sprawie powoda dotyczące zawieszenia w pełnieniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcje dyrektora szkoły nie jest prawomocne, gdyż S. (...) złożył zażalenie.

W dniu 4 grudnia 2017 r. Kuratorium (...) w Ł. przeprowadziło w ZS nr 1 w K. kontrolę, której tematyka obejmowała: szkolny system oceniania, organizację pracy szkoły, problemy wychowawcze i bezpieczeństwo uczniów. W wyniku kontroli wydano następujące zalecenia:

- na podstawie art. 55 ust 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe zaleca się niezwłocznie dokonywać wpisów oraz sprostowań błędów i oczywistych omyłek w dziennikach lekcyjnych, zgodnie z § 8 ust. 2 i 3, § 25 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji

- na podstawie art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie nadzoru pedagogicznego zaleca się wzmóc nadzór pedagogiczny nad pracą nauczycieli w związku z przestrzeganiem przez nich przepisów prawa dotyczących działalności dydaktycznej, wychowawczej, opiekuńczej oraz inne działalności statutowej szkoły.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2017 r. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej uwzględniła zażalenie S. (...) na postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 30 października 2017 r. i uchyliła ww. postanowienie, a tym samym utrzymano w mocy decyzję S. (...) z dnia 29 września 2017 r. w przedmiocie zawieszenia w wykonywaniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły pana J. P..

Pismem z dnia 2 stycznia 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny dla nauczycieli przy Wojewodzie (...) wobec obwinienia powoda o uchybienie godności zawodu i obowiązkom, o których mowa w art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, w związku z zarzutem naruszania zasad etyki nauczyciela poprzez wykonywanie czynności służbowych pomimo zawieszenia w pełnieniu obowiązków trwające w dniach od 20 do 23 listopada 2017 r. w Liceum Ogólnokształcącym w ZS nr 1 w K., wszczął postępowanie wyjaśniające.

Na posiedzeniu w dniu 16 stycznia 2018 r. Zarząd Powiatu zapoznał się z pismem Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...) informującym o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego wobec D. ZS nr 1 w K. p. J. P..

Pismem z dnia 29 stycznia 2018 r. wicedyrektor P. P. (1) zwrócił się do Zarządu Powiatu w K. z prośbą o przyznanie dodatkowych środków finansowych w kwocie 9.800 zł netto (+23% VAT) na wykonanie ekspertyz przeciwpożarowych dla trzech budynków ZS nr (...), które stanowiąc będą podstawę wystąpienia do Komendy Wojewódzkiej Państwowej

Straży Pożarnej w Ł. dla wyrażenia zgody na odstąpienie. Zarząd Powiatu na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2018 r. podjął decyzję o zabezpieczeniu ww. kwoty z rezerwy oświatowej.

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Kutnie w sprawie z powództwa M. K. przeciwko ZS nr 1 w K. o odszkodowanie za nierówne traktowanie w zatrudnieniu w kwocie 27.981 zł zasądza od pozwanego ZS nr 1 w K. na rzecz powódki kwotę 25.150,97zł tytułem częściowego odszkodowania za nierówne traktowanie w zatrudnieniu za szkody poniesione w okresie od 01 września 2016 roku do 31 sierpnia 2017 roku i oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Ponadto Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.880,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.865,40zł i nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 1.258,00zł tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu w części uwzględniającej powództwo.

W dniach od 9 do 16 lutego 2018 r. w ZS nr 1 przeprowadzona została kontrola doraźna pozaplanowa w zakresie: przydzielania zastępstw za J. P. w okresie od 1 września 2013 r. do 30 kwietnia 2017 r., wypłaty wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe w w/w okresie, sposobu przydzielania zastępstw nauczycielom innym niż J. P.. Treść protokołu została przedstawiona i omówiona przez R. N. na posiedzeniu Zarządu Powiatu (...) w dniu 6 marca 2018 r. Zarząd zdecydował o kontynuowaniu procedury kontrolnej.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 r. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) po rozpatrzeniu wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...) z dnia 12 lutego 2018 r. wszczęła postępowanie dyscyplinarne i przekazała akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu uzupełnienia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

W związku z informacjami medialnymi dotyczącymi postawienia zarzutów J. P. w dniu 29 stycznia 2018 roku pismem z dnia 9 lutego 2018 r. S. (...) zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w Kutnie o potwierdzenie powyższej informacji.

Pismem, które wpłynęło do Starostwa Powiatowego w K. w dniu 21 lutego 2018 r. Prokuratura Rejonowa w Kutnie poinformowała, iż mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w dniu 29 stycznia 2018 r. wydano postanowienie o przedstawieniu J. P. zarzutów popełnienia przestępstw z art. 271 § 1 k.k. W dalszym ciągu prowadzone są czynności dowodowe zmierzające do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym w zakresie pozostałych czynów objętych przedmiotowym postępowaniem

Na posiedzeniu w dniu 15 marca 2018 r. Zarząd Powiatu podjął decyzję o zwróceniu się do (...) Kuratora Oświaty w Ł. o wydanie opinii w przedmiocie odwołania powoda ze stanowiska dyrektora w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

(...) kurator Oświaty pozytywnie zaopiniował decyzję o odwołaniu powoda ze stanowiska dyrektora ZS nr 1 w K..

Po zapoznaniu się z opinią (...) Kuratora Oświaty w dniu 17 kwietnia 2018 r. Zarządu Powiatu uchwałą odwołał z dniem 17 kwietnia 2018 roku nauczyciela ZS nr 1 w K. Pana J. P. ze stanowiska D. ZS nr 1 w K. w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia. Jako okoliczności uzasadniające odwołanie wskazano:

a) Pismem z dnia 9 lutego 2018 roku Prokuratura Rejonowa w (...) powiadomiła organ prowadzący o przedstawieniu panu J. P. zarzutów popełnienia przestępstw z art. 271 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks Karny, który brzmi „Funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

b) Bezprawnego przystąpienia do pracy oraz realizacji godzin dydaktycznych w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nauczyciela, któremu powierzono funkcje dyrektora ZS nr 1 w K. w okresie od dnia 29 września 2017 roku do dnia prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego toczącego się przed Komisją Dyscyplinarną dla (...) przy Wojewodzie (...). (...). (...).208.2017 wszczętego postanowieniem z dnia 12 lipca 2017 roku. W związku z zarzutem naruszania zasad etyki nauczyciela poprzez wykonywanie czynności służbowych pomimo zawieszenia w

pełnieniu obowiązków Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) przy Wojewodzie (...) w dniu 16 lutego 2018 roku wszczął postępowanie dyscyplinarne w stosunku do Pana J. P. dyrektora Zespołu Szkół Nr (...) w K..

c) Wprowadzania do realizacji aneksów od nr (...) do nr (...) do arkusza organizacyjnego ZS Nr 1 w K., co spowodowało obciążenie budżetu szkoły na kwotę 6.146,23 zł. Ww. aneksy nie zostały zatwierdzone przez organ prowadzący, z uwagi na brak opinii zakładowych organizacji związkowych, o których mowa w art. 17 ust. 8 pkt 1 rozporządzenia z dnia 17 marca 2017 r. Ministra Edukacji Narodowej w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli (Dz. U z 2017 r. poz. 649 ze zm.).

d) W związku z niewykonaniem zaleceń z kontroli przeprowadzonej w 2014 roku, w toku przeprowadzonej w dniach 18 – 26 września 2017 roku kontroli Państwowej Straży Pożarnej w K., stwierdzono, że istniejące obiekty – główny budynek szkoły i budynek warsztatów szkolnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi.

e) Podejmowanie nieprawidłowych decyzji w sprawach kadrowych.

W uzasadnieniu w obszerny sposób opisano okoliczności nieprawidłowości stanowiących podstawę do sformułowania w/w zarzutów. Powołano się także na trwające postępowanie karne i dyscyplinarne. W związku z ww. informacjami organ prowadzący ZS nr 1 w K. – Zarząd Powiatu (...) – stanął na stanowisku, że dalsze pełnienie przez powoda funkcji dyrektora ZS nr 1 K. zagraża interesowi publicznemu, powodując destabilizację pracy szkoły zarówno w procesie zarządzania jak i pod względem dydaktycznym i wychowawczym, tym samym uniemożliwiając jej należyte funkcjonowanie. W ocenie Zarządu Powiatu (...) działania jakie podejmował zawieszony D. uchylają godności zawodu nauczyciela oraz naruszają etykę zawodu nauczyciela. W ocenie organu jedyną możliwością naprawienia zaistniałej sytuacji jest natychmiastowe przerwanie wykonywania funkcji D. ZS nr 1 w K. przez powoda, a zatem konieczne jest odwołanie go ze stanowiska dyrektora w trybie art. 66 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

Tego samego dnia Zarząd Powiatu (...) powierzył P. P. (1) wicedyrektorowi ZS nr 1 K. pełnienie obowiązków dyrektora tej placówki od dnia 18 kwietnia 2018 roku do czasu wyłonienia kandydata na stanowisko dyrektora szkoły w drodze konkursu, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2018 roku.

Uchwała o odwołaniu została doręczona powodowi za pośrednictwem operatora pocztowego w dniu 2 maja 2018 r.

Na powyższą uchwałę powód wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. wnosząc o stwierdzenie jej nieważności. Zarzucił uchwałę, iż został pozbawiony prawa do czynnego udziału w postępowaniu poprzez uniemożliwienie mu prawa do wysłuchania i złożenia wyjaśnień oraz bezzasadne uznanie, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek determinujący możliwość charakter fakultatywny odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia. W odpowiedzi na skargę Zarząd Powiatu (...) wniósł o jej oddalenie.

Wyrokiem z dnia 11 września 2018 r. WSA w Łodzi oddalił skargę powoda uznając, iż zaskarżona uchwała jest zgodna z prawem materialnym. WSA stanął na stanowisku, iż uzasadnienie zaskarżonej uchwały pozwala na przyjęcie, że w danej sprawie zaistniał „szczególnie uzasadniony przypadek”, uzasadniający odwołanie skarżącego ze stanowiska dyrektora.

Od powyższego rozstrzygnięcia powód wywiódł skargę kasacyjną.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego zarzucił obwinionemu uchybienie godności zawodu nauczyciela oraz obowiązkowi, o których mowa w art. 6 Karty Nauczyciela poprzez wykonywanie czynności służbowych pomimo zawieszenia w pełnieniu obowiązków nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły w dniach od 20 do 23 listopada 2017 r. poprzez wykonywanie bieżących obowiązków dyrektora szkoły oraz prowadzenia zajęć lekcyjnych z historii w następujących klasach:

- 20 listopada 2017 r. w klasie II d (...), 3 i 4 godzina lekcyjna
- 21 listopada w klasie II e (...), 3 godzina lekcyjna w klasie (...) 4 i 8 godzina lekcyjna
- 23 listopada 2017 r. w klasie I e (...) 6 godzina lekcyjna.

Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) w orzeczeniu z dnia 15 maja 2018 r. postanowiła uznać obwinionego za niewinnego.

Od powyższego orzeczenia dyscyplinarnego odwołanie złożył Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) przy Wojewodzie (...). Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej w dniu 8 lipca 2019 r. postanowiła uchylić zaskarżone orzeczenie w całości, uznać obwinionego winnym zarzucanych mu przez rzecznika dyscyplinarnego czynów i wymierzyć obwinionemu karę zwolnienia z pracy

Na skutek odwołania złożonego przez powoda Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 10 lutego 2020 r. zmienił zaskarżone orzeczenie i wymierzył J. P. za zarzucany czyn karę nagany z ostrzeżeniem.

Prokuratura Rejonowa w Kutnie oskarżyła J. P. o to, że:

I. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 5 marca 2015 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K. będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy II D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 5 marca 2015 roku lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji ten nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

II. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 9 kwietnia 2015 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dziennikach lekcyjnych klas (...) i II E III Liceum Ogólnokształcącego w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 9 kwietnia 2015 roku dwóch lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

III. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 10 kwietnia 2015 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy I D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 10 kwietnia 2015 roku lekcji wiedzy o społeczeństwie, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tej nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

IV. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 12 października 2015 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy I D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 12 października 2015 roku dwóch lekcji wiedzy o społeczeństwie, pomimo, iż w rzeczywistości tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

V. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 16 listopada 2015 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy II D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 16 listopada 2015 roku lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tej nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

VI. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 18 stycznia 2016 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy III D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 18 stycznia 2016

roku lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tej nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

VII. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 7 marca 2016 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klasy I D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 7 marca 2016 roku lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tej nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

VIII. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 12 grudnia 2016 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dziennikach lekcyjnych klas I D i I E III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 12 grudnia 2016 roku dwóch lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

IX. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 7 lutego 2017 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dziennikach lekcyjnych klas II D i I A III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 7 lutego 2017 roku lekcji historii i lekcji wiedzy o społeczeństwie, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

X. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 15 lutego 2017 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dziennikach lekcyjnych klas II D i I D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 15 lutego 2017 roku trzech lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

XI. w nieustalonym czasie, nie wcześniej niż w dniu 14 marca 2017 roku i nie później niż w dniu 16 maja 2017 roku, w K., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę w dzienniku lekcyjnym klas II D III (...) w K. w ten sposób, iż wpisał i potwierdził podpisem w formie parafy fakt przeprowadzenia w dniu 14 marca 2017 roku trzech lekcji historii, pomimo, iż w rzeczywistości lekcji tych nie przeprowadził, co jest okolicznością mającą znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 5 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy w Kutnie uniewinnił J. P. od popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt I, IV i XI aktu oskarżenia i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec w zakresie czynów zarzucanych w pkt II, III i V – X warunkowo umorzył na okres próby 1 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2019 r. orzeczenie zostało utrzymane w mocy

Pismem z dnia 31 lipca 2019 r. ZS nr 1 K. poinformował powoda, iż na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 1 w powiązaniu z art. 76 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela następuje wygaśnięcie stosunku pracy z mocy prawa z dniem 8 lipca 2019 r. zgodnie z orzeczeniem dyscyplinarnym Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Ministrze Edukacji narodowej Nr (...). (...).265.2018 z dnia 8 lipca 2019 r. Pismo zostało odebrane przez powoda w dniu 2 sierpnia 2019 r.

Wynagrodzenie powoda wyniosło:

za miesiąc maj 2017 r. 6.782,69 zł

za miesiąc czerwiec 2017 r. 7.475,53 zł

za miesiąc lipiec 2017 r. 7.496,52 zł

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy oparł na przedstawionych w sprawie dokumentach, zeznaniach przesłuchanych świadków oraz powoda. W pierwszej kolejności zauważyć należy, zdaniem Sądu Rejonowego, iż stan faktyczny był między stronami w zasadzie niesporny i możliwy do ustalenia na podstawie przedłożonych dokumentów. Przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzili zawarte w dokumentach fakty i uzupełnili o znane sobie informacje. Co do zasady jednak osią sporu między stronami, w ocenie Sądu I instancji, była ocena, czy nieprawidłowości, których miał dopuścić się powód, a które wskazane zostały jako przyczyny uzasadniające uchwałę o odwołaniu powoda ze stanowiska dyrektora, można zakwalifikować jako „szczególnie uzasadnione przypadki”, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo (...). Okoliczność ta stanowi jednak przedmiot rozważań prawnych i nie mieści się w zakresie oceny dowodów zebranych w sprawie.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo jest bezzasadne i podlega oddaleniu w całości.

Sąd meriti przypomniał, że stosownie do treści art. 91c ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieuregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy. Spory o roszczenia ze stosunku pracy nauczycieli, niezależnie od formy nawiązania stosunku pracy, rozpatrywane są przez sądy pracy (ust. 2). Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo (...) organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt 8, dla uczniów szkół artystycznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, zdaniem Sądu Rejonowego, iż przywołany przepis art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy ma tożsame brzmienie z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, uchylonym przez art. 15 pkt 54 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. przepisy wprowadzające prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60). Dlatego też stanowisko orzecznictwa i judykatury wyrażone na tle wspomnianego art. 38 ust. 1 pkt 2 zachowuje swoją aktualność i może być stosowane na gruncie obecnie obowiązującego art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo (...). Przepis ani nie definiuje pojęcia "szczególnie uzasadnionego przypadku" ani nie zawiera katalogu przypadków (stanów) mogących uzasadniać natychmiastowe odwołanie z funkcji dyrektora placówki oświatowej prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Mogą to być zatem zarówno przypadki związane z zaniedbaniami w organizacji pracy placówki oświatowej i kierowaniu nią, jak również przypadki wiążące się naganną postawą dyrektora placówki poza miejscem pracy, przy czym nie muszą się one pokrywać, choć mogą, z kodeksowymi przyczynami rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia, wskazanymi w art. 52 Kodeksu pracy. Ocena konkretnego przypadku z punktu widzenia potrzeby natychmiastowego odwołania z funkcji dyrektora placówki oświatowej pozostawiona została organowi, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze. W orzecznictwie sądów administracyjnych na tle stosowania ww. przepisu (a wcześniej na tle analogicznego przepisu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty) wielokrotnie wyrażony został pogląd, że przypadki szczególnie uzasadnione są to zdarzenia (działanie lub zaniechanie) o charakterze wyjątkowym, nadzwyczajnym, mające charakter niedopełnienia obowiązków lub naruszenia prawa przez dyrektora placówki i są tego rodzaju, że powodują destabilizację w realizacji funkcji szkoły (dydaktycznej, wychowawczej, oświatowej) i dlatego konieczne jest natychmiastowe zaprzestanie wykonywania funkcji dyrektora albowiem dalsze zajmowanie stanowiska dyrektora godzi w interes szkoły jako interes publiczny (vide: między innymi wyrok NSA z dnia 14 lutego 2013 r. sygn. I OSK 1797/12, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 18 czerwca 2013 r. sygn. II SA/Ol 209/13, wyrok NSA z 11 maja 2012 r. sygn. IOSK 1974/11, a także wyroki WSA w Białymstoku z dnia 26 kwietnia 2012 r. sygn. II SA/Bk 924/11 i 13 października 2011 r. sygn. II SA/Bk 386/11). W literaturze przedmiotu i orzecznictwie prezentowane jest przy tym jednolite stanowisko co do tego, że natychmiastowe odwołanie z funkcji kierownika placówki oświatowej, jako mające charakter ocenny i uznaniowy organu prowadzącego placówkę, nie może być dowolne i arbitralne i powinno być starannie uzasadnione. (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 1 grudnia 2020 r. (...) SA/Bk 726/20)

Użyte przez ustawodawcę w przepisie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe pojęcie "przypadki szczególnie uzasadnione" jest pojęciem ogólnym, niedookreślonym, lecz analiza powyższego przepisu pozwala na stwierdzenie, że odwołanie w trybie natychmiastowym na podstawie ust. 1 pkt 2 art. 66 ustawy Prawo oświatowe nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w pkt 1 lit. b tego artykułu, tj. w przypadku negatywnej oceny pracy lub wykonywania zadań w zakresie działalności finansowej i administracyjnej. Muszą to być inne, "szczególnie uzasadnione przypadki", których ustawa nie wskazuje. Definicja przesłanki uzasadniającej odwołanie dyrektora szkoły bez wypowiedzenia w czasie roku szkolnego wyklucza przyjęcie, aby do przypadków szczególnie uzasadnionych można zaliczyć negatywną ocenę dotychczasowej pracy dyrektora szkoły, będącej następstwem zsumowania stwierdzonych w trakcie kolejnych przeprowadzonych w różnych okresach kontroli, naruszeń, w szczególności gdy odrębna ich ocena nie daje możliwości zakwalifikowania ich do przypadku szczególnie uzasadnionego w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe. (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 lipca 2020 r., (...) SA/Go 162/20)

W ocenie Sądu I instancji to nie ilość zdarzeń konstruuje przypadek szczególnie uzasadniony, ale ich charakter. Tym samym nawet większa liczba powtarzalnych uchybień, dających podstawę do rozważenia przez organ odwołania dyrektora z końcem roku szkolnego, nie daje organowi uprawnień do zastosowania nadzwyczajnego trybu odwołania dyrektora to jest w trakcie roku szkolnego i bez wypowiedzenia. (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 3 października 2019 r. sygn. akt III SA/Gd 469/19). Wskazać również należy, iż nawet negatywna ocena działalności dyrektora szkoły przez organ prowadzący w zakresie gospodarki finansowej szkoły lub innych zaniechań dotyczących organizacji pracy szkoły, a zwłaszcza odmienna wizja prowadzenia placówki oświatowej, czy też konflikt z organem prowadzącym lub współpracownikami, nie mieszczą się w pojęciu szczególnie uzasadnionych przypadków z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty (w uprzednim stanie prawnym, a obecnie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe) i nie uzasadniają odwołania dyrektora szkoły w trybie tego przepisu (por. wyroki NSA: z dnia 25 lutego 2011 r., sygn. akt I OSK 2018/10, z dnia 20 kwietnia 2016 r. sygn. akt I OSK 3346/15). Pojęcie "szczególnie uzasadniony przypadek" oznaczać może albo nagłe zdarzenie powodujące konieczność niezwłocznego przerwania czynności dyrektora albo naruszenie prawa przez dyrektora czy inne jego zachowania (nawet niezawinione), które muszą być na tyle istotne, że mogą prowadzić do destabilizacji działalności placówki oświatowej lub zagrażać interesowi publicznemu. Szczególnie uzasadnione przypadki to takie, które powodują, że nie można czekać z odwołaniem dyrektora, lecz decyzja o pozbawieniu dyrektora funkcji kierowniczej musi być podjęta natychmiast (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2020 r. sygn. akt II SA/Bk 263/20)

Jak wynika z powyższego, nie każde naruszenie prawa przez dyrektora placówki oświatowej uzasadnia jego odwołanie w trybie powołanego wyżej przepisu. Użyte w omawianym przepisie pojęcie "szczególnie uzasadnionego przypadku" musi być rozumiane wąsko (por.: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 14 marca 2012 r., sygn. IV SA/Po 1047/11, oraz WSA w Kielcach z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. II SA/Ke 681/11, a także wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt III SA/Łd 535/10, publ.). Szczególnie uzasadnione przypadki to takie, które powodują, że nie można czekać z odwołaniem dyrektora, lecz decyzja o pozbawieniu dyrektora funkcji kierowniczej musi być podjęta natychmiast. Tym samym odwołanie w szczególnie uzasadnionym przypadku powinno być natychmiastowe lub niezwłoczne w odniesieniu do zdarzeń (okoliczności) je uzasadniających. Nieograniczoność ram czasowych odwołania dyrektora w omawianym trybie w stosunku do chwili wystąpienia owych szczególnie uzasadnionych przypadków podważałaby ratio legis regulacji zawartej w art. 66 ust. 1 pkt 2 p.o.

W ocenie Sądu rejonowego brak szybkiej, niezwłocznej reakcji organu prowadzącego szkołę na postępowanie jej dyrektora w naturalny sposób osłabia, a nawet - z upływem czasu - znosi możliwość odwołania z funkcji dyrektora na podstawie omawianego przepisu, przewidzianego dla przypadków wymagających natychmiastowego przeciwdziałania. Takie jego rozumienie jest właściwe mimo braku określenia w nim wprost skutków upływu czasu, jak w art. 52 § 2 KP (wyrok NSA z 19 lutego 2002 r., (...) SA (...); wyrok NSA z 27 września 2012 r., I OSK (...); wyrok WSA w Poznaniu z 14 stycznia 2015 r., (...) SA/Po 851/14; wyrok NSA z 1 lipca 2015 r., I OSK 978/15). Zastosowanie regulacji z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, przewidziane jest dla przypadków wymagających natychmiastowego działania (wyrok NSA z 19 marca 2013 r., I OSK (...), wyrok NSA z 14 października 2014 r. I OSK (...)).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należało, zdaniem Sądu Rejonowego, iż nie wszystkie z zarzucanych powodowi uchybień mogą stanowić „szczególnie uzasadniony przypadek” uzasadniający odwołanie dyrektora ze stanowiska w trakcie roku szkolnego.

W uzasadnieniu uchwały odwołującej powoda ze stanowiska dyrektora organ prowadzący wskazywał, iż w związku z niewykonaniem zaleceń z kontroli przeprowadzonej w 2014 roku, w toku przeprowadzonej w dniach 18 – 26 września 2017 roku kontroli Państwowej Straży Pożarnej w K., stwierdzono, że istniejące obiekty – główny budynek szkoły i budynek warsztatów szkolnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi. W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż już po kontroli w roku 2014 r. powód zwracał się do Zarządu Powiatu w K. z prośbą o przyznanie dodatkowych środków finansowych na wykonanie ekspertyz przeciwpożarowych dla trzech budynków ZS nr (...) w K.. Ponadto pismem z dnia 28 lutego 2017 r. kierowanym do Skarbnika Powiatu (...) powód prosił o przyznanie dodatkowych środków w związku z obowiązkiem wynikającym z przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej polegającym na wyposażeniu głównego budynku szkoły wraz z salą gimnastyczną stanowiącą wspólną strefę pożarową, w przeciwpożarowy wyłącznik prądu zgodnie z przepisami techniczno budowlanymi. Już więc w roku 2014 organ prowadzący szkołę dysponował informacjami na temat koniecznych inwestycji, by zapewnić budynkom szkolnym zgodność z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi. Na posiedzeniu w dniu 17 października 2017 r. Zarząd Powiatu zapoznał się z Zawiadomieniem Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w K. o wszczęciu postępowania z urzędu w związku z przeprowadzeniem w dniach 18 – 26.09.2017 roku czynności kontrolno – rozpoznawczych na terenie obiektu ZS nr 1 oraz wysłuchał wyjaśnień zaproszonego na posiedzenie W. P. P. (1). Na posiedzeniu w dniu 24 października 2017 r. Zarząd Powiatu poprzez upoważnionego pracownika szczegółowo zapoznał się z wynikami kontroli. W tym momencie Zarząd nie podjął jednak decyzji o wyciągnięciu konsekwencji wobec powoda, a jedynie skierował pismo do P. P. (1), w którym zobowiązano go do wyjaśnienia powodów niewykonania zaleceń z kontroli przeprowadzonej w 2014 roku oraz o krokach, jakie zamierza podjąć aby wykonać zalecenia z ostatniej kontroli. Nawet gdyby przyjmować, iż dopiero w październiku 2017 r. organ dysponował pełną wiedzą na temat sytuacji bezpieczeństwa przeciwpożarowego w ZS nr 1 w K., to aż do kwietnia 2018 r. nie podjął żadnych działań mających na celu odwołanie powoda ze stanowiska na tej podstawie. Tym samym nie można uznać, by była to sytuacja wymagająca natychmiastowego odwołania dyrektora z pełnionej funkcji i zastosowania w tym celu nadzwyczajnego środka z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo (...) skoro ujawnienie nieprawidłowości od podjęcia decyzji o odwołaniu powoda dzielił ponad półroczny okres czasu. Na gruncie bowiem tego przepisu niedopuszczalne jest „gromadzenie” nieprawidłowości w celu późniejszego wzmocnienia uzasadnienia decyzji o natychmiastowym odwołaniu. Skoro sytuacja nie jest na tyle nagła i nadzwyczajna i pozwala w sposób bierny czekać na rozwój wydarzeń, to sytuacja taka nie może być jednocześnie określana „szczególnie uzasadnionym przypadkiem”. Zaistnienie „szczególnie uzasadnionego przypadku” wymaga bowiem podjęcia natychmiastowego i zdecydowanego działania, tak aby uszczerbku nie doznało dobro placówki edukacyjnej. W tym rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 2 ma charakter wyjątkowy i ekstraordynaryjny. Nie służy on bowiem do piętnowania zaniedbań związanych z bieżącą organizacją pracy szkoły, które, choć mogą być oceniane negatywnie i nie przynoszą korzyści placówce, nie destabilizują jej pracy w taki sposób, by jedynie odwołanie osoby pełniącej funkcję dyrektora mogło uzdrowić panującą sytuację.

Podobnie, w ocenie Sądu I instancji, kwestia wprowadzenia do wykonania aneksów do arkusza organizacyjnego, które nie zostały odpowiednio zaopiniowane przez związki zawodowe była organowi prowadzącemu szkołę znana już w październiku 2017 r., kiedy to na fakt ten zwróciła uwagę I. K.. Efektem zauważenia nieprawidłowości była prowadzona w dniach od 17 do 31 października 2017 r. w ZS nr 1 kontrola doraźna w zakresie: prawidłowości wykonywania planu finansowego na rok szkolny 2016/2017 i 2017/2018, w szczególności wydatków związanych z organizacją szkoły, w tym wydatków na wynagrodzenia pracowników, a także zbadania podstaw do ich przyznania i wypłaty. W wyniku kontroli nie podjęto żadnych działań wobec powoda, a odpowiednie zmiany do arkusza organizacyjnego zostały wprowadzone kolejnymi aneksami. Ponownie więc, nie była to sytuacja nagła i o takim ciężarze gatunkowym, by uzasadniało to natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji. Nawet gdyby, to takie natychmiastowe odwołanie winno nastąpić w październiku 2017 r., nie zaś po upływie kilku miesięcy. Z tego też względu wskazane dwie przyczyny,

nawet z powodu samego upływu czasu pomiędzy powzięciem wiadomości o nieprawidłowościach a podjęciem decyzji o odwołaniu nie mogły zostać uznane za zasadne na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo (...).

Sąd Rejonowy wskazał, że kolejnym zarzutem stawianym powodowi było podejmowanie nieprawidłowych decyzji w sprawach kadrowych. Ponownie wskazać należy, zdaniem Sądu meriti, iż bieżąca działalność organizacyjna placówki jako całość nie może podlegać ocenie z punktu widzenia art. 66 ust. 1 pkt 2 Prawa Oświatowego. Sposób prowadzenia polityki personalnej w zarządzanej placówce nie może być uznany za „szczególnie uzasadniony przypadek”. Nawet jeśli podjęcie określonej decyzji o charakterze personalnym (np. o wypowiedzeniu umowy o pracę) okaże się niezgodne z prawem, co skutkuje konsekwencjami finansowymi w postaci konieczności wypłacenia odszkodowania to nie jest to sytuacja nagła, nadzwyczajna i wyjątkowa. Spory między pracodawcami a pracownikami są rzeczą powszechną i nie zawsze uchybienia po stronie pracodawcy są rażące. Nie można więc uznać, iż nawet dwie przegrane sprawy pracownicze są powodem do natychmiastowego odwołania powoda z funkcji dyrektora. Prowadzenie polityki kadrowej jest czynnością rozciągniętą w czasie, dlatego też nawet poszczególne uchybienia składają się na ogólną ocenę pracy i podlegają ocenie pracy dyrektora, jednakże nie na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 2.

Zdaniem organu prowadzącego podstawę do natychmiastowego odwołania stanowi bezprawne przystąpienie przez powoda do pracy oraz realizacja godzin dydaktycznych w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nauczyciela, któremu powierzono funkcję dyrektora ZS nr 1 w K. – co było podstawą wszczęcia w dniu 16 lutego 2018 r. postępowania dyscyplinarnego przez Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...). I w tym przypadku odwołać należy się do przedziału czasu istniejącego między stwierdzeniem uchybienia, a podjęciem decyzji o natychmiastowym odwołaniu. O podjęciu pracy przez powoda organ został niezwłocznie powiadomiony w listopadzie 2017 r., podjął także odpowiednie czynności w celu przekazania powodowi informacji o trwającym zawieszeniu. Wprawdzie postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) dopiero w dniu 16 lutego 2018 r., jednakże przyjmować należy, iż już w listopadzie 2017 r. organ posiadał pewną i niepodważalną informację, iż powód podjął pracę mimo trwającego zawieszenia i to w tym momencie mógł podjąć decyzję o natychmiastowym odwołaniu powoda z funkcji dyrektora. Oczekiwanie na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego było bezcelowe. Wydanie orzeczenia dyscyplinarnego potwierdziłoby jedynie to, co organowi znane było już w listopadzie 2017 r. Wszakże nawet odmowa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego nie zmieniłaby oceny zdarzenia z dnia 20 – 23 listopada 2017 r., kiedy to powód przystąpił do pracy. Wszakże w ocenie organu decyzja uchylająca zawieszenie powoda nadal byłaby nieprawomocna w dniach, kiedy podjął on pracę. Tym samym także i ta okoliczność nie może zostać uznana za szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 66 ust. 1 p. 2 ustawy Prawo oświatowe.

Sąd Rejonowy podkreślił, że oddzielnej analizy wymaga kwestia ostatniego z zarzutów stawianego powodowi. Organ wskazał, iż pismem z dnia 9 lutego 2018 roku Prokuratura Rejonowa w Kutnie powiadomiła organ prowadzący o przedstawieniu J. P. zarzutów popełnienia przestępstw z art. 271 § 1 k.k. Zgodnie z art. 271 § 1 k.k. funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Pod rozważę należało wziąć, zdaniem Sądu I instancji, czy postawienie powodowi zarzutów popełnienia przestępstwa stanowi „szczególnie uzasadniony przypadek”, czy wymagało podjęcia niezwłocznych działań w postaci odwołania z pełnionej funkcji i czy działania organu można za niezwłoczne uznać. Nie sposób stwierdzić, by stawiane powodowi zarzuty nie cechowały się dużym stopniem społecznej szkodliwości. Nawet jeśli poświadczenie nieprawdy w dziennikach lekcyjnych nie niosło ze sobą skutków finansowych, to jednocześnie potwierdzało odbycie zajęć, w których prawa do uczestnictwa młodzież została niejako pozbawiona. Nie chodzi tutaj bowiem tylko o sprawowanie rzeczywistej fizycznej opieki nad uczniami, ale o przekazywanie im wiedzy merytorycznej. Potwierdzenie odbycia zajęć, które w istocie się nie odbyły sprowadza się do faktu niezrealizowania przez daną klasę podstawę programowej, co ma istotny wpływ na przerobiony materiał i zasób posiadanej przez młodzież wiedzy, która to wiedza, istotna jest podczas przeprowadzonych egzaminów i determinuje ich dalsze możliwości kształcenia. Z tego też punktu widzenia nie można uznać, iż zarzut poświadczenia nieprawdy miał charakter wyłącznie formalny i dotyczył okoliczności nieistotnej, co nie uzasadniałoby podjęcia decyzji o natychmiastowym odwołaniu powoda z pełnionej funkcji.

Ewentualne zbagatelizowanie przedmiotowego zarzutu, nawet w świetle jedynie kilku nieprawidłowych wpisów w dziennikach lekcyjnych, dokonanych jednak celowo, prowadziłoby do zaakceptowania możliwości bezprawnego działania nauczyciela pełniącego funkcję dyrektora szkoły. O ile taka ocena mogła prowadzić do warunkowego umorzenia postępowania karnego poprzez uznanie niskiej społecznej szkodliwości czynu (przy równoległym uznaniu bezprawności zachowania i winy powoda), to nie podlega akceptacji sądu pracy w ramach stosunku pracy i oceny postępowania dyrektora szkoły.

Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie z art. 63 ust. 6 pkt 7 i 8 ustawy Prawo oświatowe S. dyrektora placówki, o której mowa w ust. 2, może zajmować osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe i przeciwko której nie toczy się postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego. Zadaniem szkoły nie jest jedynie merytoryczne przygotowanie uczniów, ale także przekazanie im takich wartości jak praworządność, uczciwość, moralność. Tym samym koniecznym jest, aby placówką szkolną kierowała osoba odpowiadająca tym wartościom, o nieskazitelnym charakterze. Prowadzenie wobec dyrektora postępowania karnego powoduje, iż traci on część zaufania niezbędnego do sprawowania tak odpowiedzialnej funkcji. Sąd Rejonowy miał na uwadze, iż powód został uniewinniony od części popełnionych czynów, co do pozostałych zaś postępowanie karne zostało warunkowo umorzone. Wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne nie jest wyrokiem skazującym, co oznacza, że osoba w stosunku do której wydano prawomocny wyrok o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, pomimo braku jakichkolwiek wątpliwości, co do popełnienia przez tę osobę o znamionach przestępstwa, w świetle obowiązującego prawa jest osobą niekaraną (por. postanowienie SN z 17 maja 2000 r., I KZP 7/00, OSNKW 2000, nr 5-6, poz. 51; postanowienie SN z 1 marca 2004 r., V KK 373/03, OSNKW 2004, poz. 437; uchwała SN z 22 grudnia 1993 r., I KZP 34/93, OSNKW 1994, nr 1-2, poz. 9). Ocenic więc należy, iż w momencie podejmowania decyzji o odwołaniu podejrzenia organu o popełnieniu przez powoda przestępstwa były słuszne (mimo braku formalnego skazania) i jednocześnie była to okoliczność uzasadniająca w wystarczającym stopniu odwołanie powoda z funkcji dyrektora w trybie natychmiastowym. Nie byłoby zgodne z dobrem prowadzonej placówki i uczniów dopuszczenie do sytuacji, gdy funkcje dyrektora sprawuje osoba, co do której kwalifikacji moralnych istnieją wątpliwości i która narusza zasady etyczne. W tym momencie rozważyć należy, czy powodem odwołania analizowanym z punktu widzenia art. 66 ust. 1 pkt 2 winno być powzięcie przez organ prowadzący informacji o zdarzeniach będących podstawą późniejszych zarzutów prokuratorskich, czy też sam fakt powzięcia informacji o postawieniu tych zarzutów.

Organ prowadzący powziął wątpliwości co do treści zapisów umieszczanych w dziennikach lekcyjnych przez powoda już w roku 2017. Po kontroli przeprowadzonej w ZS nr 1 w dniach od 17 do 26 maja 2017 r. wydano zalecenie, by z uwagi na to, iż zapisy w dziennikach lekcyjnych są dla nauczyciela potwierdzeniem jego obecności w pracy, zwracać szczególną uwagę, aby wpisy były dokonywane przez nauczycieli przeprowadzających lekcje, a ich temat odzwierciedlał lekcje faktycznie przeprowadzone. Ponadto jednym z zarzutów stawianym powodowi w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym w dniu 12 lipca 2017 r. było zlecenie prowadzenia zajęć za siebie innym osobom, jednocześnie potwierdzając ich odbycie własnoręcznym podpisem. Przyjąć jednak należy, iż samo podejrzenie czy też domniemanie nieprawidłowości nie jest szczególnie uzasadnionym przypadkiem odwołania dyrektora ze stanowiska w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe.

Zdaniem Sądu Rejonowego, organ dopiero w dacie otrzymania stosownego pisma z Prokuratury stał się posiadaczem dokładnej informacji czego dotyczy postępowanie prokuratorskie i jakie zarzuty stawiane są powodowi. Zupełnie inaczej należy bowiem oceniać sytuację, gdy organ prowadzący posiada informacje o określonych nieprawidłowościach i podejmuje określone czynności, by nieprawidłowości te zostały zbadane (z jednoczesnym zastosowaniem instytucji zawieszenia), a sytuację, gdy wobec dyrektora zostały wystosowane konkretne zarzuty karne. Jest to zupełnie inny ciężar gatunkowy sugerujący już podejrzenie popełnienia przestępstwa ocenione przez organy ścigania w odróżnieniu od ustaleń kontroli wewnętrznych pracodawcy i organu prowadzącego, które stanowiły jedynie podłoże wszczęcia postępowania karnego. Sąd Rejonowy miał na względzie to, iż organ miał wiedzę o nieprawidłowościach, które po dalszym badaniu i zgłębieniu tematu stały się podstawą do sformułowania aktu oskarżenia, jednakże jak wynika z przedłożonych dokumentów, protokołów kontroli i protokołów z posiedzeń Zarządu

Powiatu żadna z tych informacji nie była na tyle oczywista i pewna, by z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, iż mogło dojść do popełnienia przestępstwa, a nie np. omyłki czy zaniedbań w zakresie prowadzenia dokumentacji.

Sąd Rejonowy przyjął, iż istotnym więc momentem w czasie, od którego należałoby rozpatrywać niezwłoczność podjęcia przez organ prowadzący szkołę odpowiednich działań, jest okoliczność postawienia powodowi zarzutów, a nie fakt, kiedy zarzucane mu czyny miały zostać popełnione, czy też kiedy organ podjął jakiegokolwiek informacje na temat okoliczności z którymi były związane. Biorąc pod uwagę powyższe należy skonstatować, zdaniem Sądu Rejonowego, iż postawienie powodowi zarzutów karnych było „szczególnie uzasadnionym przypadkiem” pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego. Tym samym organ prowadzący był uprawniony do zastosowania normy art. 62 ust 1 pkt 2 ustawy Prawo (...) i podjęcia uchwały o natychmiastowym odwołaniu powoda z funkcji dyrektora, co skutkuje uznaniem, iż wniesione powództwo jest pozbawione podstaw faktycznych i prawnych i podlega oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 p. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, reprezentowany przez pełnomocnika, zaskarżając wyrok w całości.

W zakresie podstawy faktycznej skarżonego rozstrzygnięcia zarzucił:

a) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż zarzut poświadczenia nieprawdy nie miał charakteru wyłącznie formalnego i dotyczył okoliczności istotnej, co w konsekwencji uzasadniałoby podjęcie decyzji o natychmiastowym odwołaniu powoda z pełnionej funkcji, w sytuacji, gdy prawidłowa analiza okoliczności ujawnionych w ramach przedmiotowego postępowania - nie daje podstaw do takiej oceny, w szczególności w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę ilość w/w wpisów, jak również przestrzeń czasową ich dokonania (2 lata) w płaszczyźnie globalnej ilości wpisów dokonanych przez powoda nie daje podstaw do uznania, iż - in casu - zachodził szczególnie uzasadniony przypadek, uzasadniający natychmiastowe odwołanie powoda ze stanowiska dyrektora;

b) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż stawiane powodowi zarzuty cechowały się dużym stopniem społecznej szkodliwości- w sytuacji, gdy prawidłowa analiza okoliczności ujawnionych w ramach przedmiotowego postępowania, w tym wynikająca z treści dowodów zgromadzonych w aktach przedmiotowej sprawy, w tym w szczególności dowodów z dokumentów w postaci uzasadnienia wyroku Sądu I i II instancji (wydanych w toku postępowania karnego)- nie daje podstaw do takiej oceny i ustalenia w w/w zakresie;

c) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż „potwierdzenie odbycia zajęć, które w istocie się nie odbyły sprowadza się do faktu niezrealizowania przez dana klasę podstawy programowej” - w sytuacji, gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego ustalenia, albowiem brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego na fakt, iż na skutek w/w wpisów (wadliwych powoda) nie została zrealizowana podstawa programowa, zwłaszcza w sytuacji, gdy jedynym organem uprawnionym do oceny i kontroli prawidłowości w w/w zakresie jest właściwe kuratorium oświaty;

d) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż dokonanie przez powoda kilku nieprawidłowych wpisów w dziennikach lekcyjnych zostało dokonane przez powoda w sposób celowy - w sytuacji, gdy prawidłowa analiza okoliczności ujawnionych w ramach przedmiotowego postępowania, w tym wynikająca z treści dowodów zgromadzonych w aktach przedmiotowej

sprawy, w tym w szczególności dowodów z dokumentów w postaci uzasadnienia wyroku Sadu I i II instancji (wydanych w toku postępowania karnego) - nie daje podstaw do takiej oceny i ustalenia w w/w zakresie;

e) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż „podejrzenia organu o popełnieniu przez powoda przestępstwa były słuszne (mimo braku formalnego skazania) i jednocześnie była to okoliczność uzasadniająca w wystarczającym stopniu odwołanie powoda z funkcji

dyrektora w trybie natychmiastowym" - w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jak również okoliczności ujawnione w ramach przedmiotowego postępowania - brak było podstaw do takiej konstatacji - zwłaszcza w sytuacji, gdy pomiędzy poszczególnymi zachowaniami zarzucanymi powodowi, a decyzją o jego natychmiastowym

odwołaniu - nie zachodził związek czasowy, uzasadniający odwołanie powoda z zajmowanego stanowiska w kwestionowanym trybie;

f) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż „organ dopiero w dacie otrzymania stosownego pisma z Prokuratury stał się posiadaczem dokładnej informacji czego dotyczy postępowanie prokuratorskie i jakie zarzuty stawiane są powodowi" - w sytuacji, gdy zasadniczym

dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw, zwłaszcza gdy to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinny podlegać ocenie przy kwalifikowaniu

jako przypadku szczególnie uzasadnionego, a nie jego (ich) ewentualna penalizacja;

g) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż „żadna z tych informacji nie była na tyle oczywista i pewna, by z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, iż mogło dojść do popełnienia przestępstwa"- w sytuacji, gdy zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw, zwłaszcza gdy to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinny podlegać ocenie przy kwalifikowaniu jako przypadku szczególnie uzasadnionego,

a nie jego (ich) ewentualna penalizacja;

h) błędne ustalenie, iż „istotnym wiec momentem w czasie, od którego należałoby rozpatrywać niezwłoczność podjęcia przez organ prowadzący szkole odpowiednich działań, jest okoliczność postawienia powodowi zarzutów, a nie fakt, kiedy zarzucane mu czyny miały zostać popełnione, czy też kiedy organ podał jakiegokolwiek informacje na temat okoliczności z którymi były związane" - w sytuacji, gdy zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw, zwłaszcza gdy to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinny podlegać ocenie przy kwalifikowaniu jako przypadku szczególnie uzasadnionego, a nie jego (ich) ewentualna penalizacja, zwłaszcza w sytuacji, gdy organ prowadzący szkole w chwili podejmowania uchwały o odwołaniu powoda nie dysponował treścią postawionych powodowi zarzutów;

i) błędne ustalenie przez Sad I instancji, iż „postawienie powodowi zarzutów karnych było szczególnie uzasadnionym przypadkiem, pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego" - w sytuacji, gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również okoliczności ujawnionych w ramach przedmiotowego postępowania - nie daje podstaw do takiej oceny, zwłaszcza w sytuacji, gdy zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw, zwłaszcza, gdy to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinny

podlegać ocenie przy kwalifikowaniu jako przypadku szczególnie uzasadnionego, a nie jego (ich) ewentualna penalizacja, a nadto pomiędzy poszczególnymi zachowaniami zarzucanymi powodowi, a decyzją o jego natychmiastowym odwołaniu;

j) brak ustalenia przez Sąd I instancji istotnych dla rozstrzygnięcia faktów w postaci braku zapewnienia powodowi w ramach postępowania zmierzającego do wydania kwestionowanej uchwały tak zarówno możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w jego ramach materiałem dowodowym, jak również - i przede wszystkim - uniemożliwienie skarżącemu prawa do wysłuchania i złożenia wyjaśnień, co w konsekwencji pozbawiło powoda prawa do czynnego udziału w ramach postępowania poprzedzającego procedurę zakończoną kwestionowanym aktem (uchwałą) w taki sposób, aby powód - przed jego podjęciem - miał zagwarantowane prawo do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie, a jednocześnie miało istotny wpływ dla dokonania w sprawie prawidłowych ustaleń w zakresie zgodności (bądź też nie) odwołania powoda z funkcji D. pozwanej placówki;

W zakresie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy:

a) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc - poprzez pominięcie w kontekście dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie relewantnym do dokonania prawidłowych ustaleń w zakresie oceny społecznej szkodliwości zachowania powoda w płaszczyźnie dokonanych wpisów (wadliwych) w dziennikach lekcyjnych istotnych informacji płynących z treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności dowodu z dokumentu w postaci uzasadnienia wyroku Sądu I i II instancji - w wydanych w ramach postępowania karnego, które toczyło się wobec w/w powoda - a wskazujących na fakt, iż stopień społecznej szkodliwości w/w czynów nie był znaczny, co skutkowało przecież warunkowym umorzeniem w/w postępowania karnego wobec powoda i bezzasadne uznanie w w/w zakresie przez Sąd I instancji, iż „nie sposób stwierdzić, by stawiane powodowi zarzuty nie cechowały się dużym stopniem społecznej szkodliwości”;

b) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc- poprzez pominięcie w kontekście dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie relewantnym do dokonania prawidłowych ustaleń w zakresie prawidłowego ustalenia momentu,

w którym organ prowadzący powinien podjąć decyzje o natychmiastowym odwołaniu powoda w kwestionowanym trybie- istotnych informacji płynących ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności treści uzasadnienia wyroku Sadu Okręgowego w Łodzi, z którego wprost wynika, iż zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawidłowych poświadczeń jest sam fakt sprzeczności wpisów w dziennikach lekcyjnych z dziennikiem zastępstw - co w konsekwencji podważa ustalenia Sadu, iż dopiero z chwila otrzymania stosowanego pisma z Prokuratury w/w organ stał się posiadaczem informacji, jakie zarzuty konkretnie stawiane są powodowi, co również wyklucza możliwość uznania, iż - in casu - mamy do czynienia z realizacją znamienia szczególnie uzasadnionego przypadku, pozwalającego na odwołanie powoda z zajmowanego stanowiska w w/w trybie;

c) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc - poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i bezzasadne uznanie na jego podstawie, iż potwierdzenie odbycia zajęć, które w istocie się nie odbyły sprowadza się do faktu niezrealizowania przez daną klasę podstawy programowej, co ma istotny wpływ na przerobiony materiał i zasób posiadanej przez młodzież wiedzy - w sytuacji, gdy jedynym organem uprawnionym do dokonywania ustaleń w zakresie realizacji podstawy programowej jest właściwy kurator oświaty, zaś w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu, z którego wynikałby w/w fakt, a ponadto z treści protokołu kontroli Kuratorium (...) w Ł.

(k. 205-206 oraz 201-204) wynika tylko i wyłącznie konieczność dokonywania wpisów oraz sprostowań, błędów i oczywistych omyłek w dziennikach lekcyjnych, w zgodzie z treścią właściwych aktów prawnych regulujących przedmiotowa materiał - co w konsekwencji prowadzi do jednoznacznego uznania, iż brak było podstaw faktycznych, jak również prawnych do w/w konstatacji Sądu a quo;

d) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc - poprzez pominięcie w kontekście dokonywanych w sprawie ustaleń, w zakresie relewantnym do prawidłowego

rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu, istotnych informacji płynących z treści protokołu nr (...) Zarządu powiatu w K. z dnia 13 czerwca 2017 r. (k. 787-791), z którego wprost wynika, iż już co najmniej w tym dniu organ prowadzący dysponował pewną wiedzą w zakresie wszystkich wadliwych (poświadczających niezgodny stan faktyczny) wpisów powoda w dziennikach lekcyjnych- tym bardziej w sytuacji, gdy jak wynika z treści w/w dokumentu

- powód składał w w/w zakresie podczas obrad Zarządu wyjaśnienia co do poszczególnych dat w/w wpisów - co w konsekwencji prowadzi do uznania, iż biorąc pod uwagę, iż pomiędzy w/w uchybieniami (poświadczającymi nieprawdę wpisami) a podjęciem uchwały o odwołaniu powoda - nie zachodził związek czasowy, uzasadniający odwołanie powoda z zajmowanego stanowiska w w/w trybie, a zatem brak było podstaw do uznania, iż organ prowadzący był uprawniony do zastosowania w/w trybu do odwołania powoda i podjęcia uchwały o natychmiastowym odwołaniu, zwłaszcza mając na względzie, iż Sad I instancji, oceniając pozostałe podstawy odwołania powoda wprost uznał, iż brak szybkiej, niezwłocznej reakcji organu prowadzącego szkołę na postępowanie jej dyrektora w naturalny sposób osłabia, a nawet znosi możliwość odwołania z funkcji dyrektora na podstawie przedmiotowego przepisu, przewidzianego dla przypadków wymagających natychmiastowego przeciwdziałania;

e) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc - poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentów w postaci pisma z dnia 16 maja 2017 r. - k. 677 oraz protokołu nr (...) z posiedzenia Z. Powiatu w K. z dnia 16 maja 2017 r. - k. 644 - 653 oraz z dnia 18 maja 2017 r. (k. 700 - 703) i bezzasadne uznanie na jego podstawie, iż istotnym momentem

w czasie, od którego należałoby rozpatrywać niezwłoczność podjęcia przez organ prowadzący szkołę odpowiednich działań jest okoliczność postawienia powodowi zarzutów, a nie zaś fakt, kiedy zarzucane mu czyny miały zostać popełnione, albowiem żadna z informacji płynąca z treści w/w dokumentów (dowodów) nie była na tyle oczywista i pewna, by z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, iż mogło dojść do popełnienia przestępstwa - w sytuacji, gdy z jednej strony to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinien podlegać ocenie przy kwalifikowaniu jako przypadku szczególnie uzasadnionego, a nie zaś jego ewentualna kwalifikacja karna (penalizacja), z drugiej zaś - in casu - zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw - brak było podstaw do takiego uznania;

f) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentów w postaci protokołu z kontroli doraźnej z dnia 30 maja 2017 r. - k. 797 - 800, pisma S. (...) z dnia 26 czerwca 2017 r. - k. 43, protokołu nr (...) z posiedzenia Zarządu powiatu w K. z dnia 27 czerwca 2017 r. - k. 824 - 831 i bezzasadne uznanie na jego (ich) podstawie, iż istotnym momentem w czasie, od którego należałoby rozpatrywać niezwłoczność podjęcia przez organ prowadzący szkołę działań jest okoliczność postawienia powodowi zarzutów, a nie zaś fakt, kiedy zarzucane mu czyny miały zostać popełnione, albowiem żadna z informacji płynąca z treści w/w dokumentów (dowodów) nie była na tyle oczywista i pewna, by z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, iż mogło dojść do popełnienia przestępstwa - w sytuacji, gdy z jednej strony to czyn (działania) osoby kierującej szkołą powinien podlegać ocenie przy kwalifikowaniu jako przypadku szczególnie uzasadnionego,

a nie zaś jego ewentualna kwalifikacja karna (penalizacja), z drugiej zaś - in casu - zasadniczym dowodem potwierdzającym dokonanie nieprawdziwych poświadczeń w dziennikach jest fakt

sprzeczności wpisów w dziennikach z dziennikami zastępstw- brak było podstaw do takiego uznania;

g) art. 233 § 1 kpc - poprzez pominięcie w kontekście dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie relevantnym dla określenia właściwego momentu (czasu) w czasie, od którego należałoby rozpatrywać niezwłoczność podjęcia przez organ prowadzący szkołę odpowiednich działań - istotnych informacji płynących z treści dokumentu w postaci zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 22 czerwca 2017 r., a wprost wskazujących na fakt, iż już co najmniej na przełomie maj/czerwiec 2017 r. organ prowadzący dysponował oczywistą i pewną dozą informacji, która mogłaby ewentualnie w w/w czasie uzasadniać odwołanie powoda z funkcji w w/w trybie - tym

bardziej, gdy zastosowanie w/w trybu odwołania z pełnionej funkcji ma na celu natychmiastowe przerwanie czynności ze względu na zagrożenie interesu publicznego, albowiem naruszenie prawa jest na tyle istotne, iż nie pozwala na dalsze wykonywanie obowiązków przez daną osobę, zaś stwierdzone uchybienia w jej pracy mogą prowadzić do destabilizacji funkcjonowania szkoły, ale - co istotne - z uwzględnieniem niezwłocznego charakteru reakcji organu w stosunku

do zdarzenia (zachowania, działania), uzasadniającego dokonanie subsumpcji jako szczególnie uzasadnionego przypadku, dającego podstawę do odwołania w w/w trybie - co w konsekwencji prowadzi do uznania, iż brak było podstaw do uznania, iż w realiach przedmiotowej sprawy postawienie powodowi zarzutów dotyczących czynów za lata 2015 - 2017,0 których organ prowadzący miał pełną wiedzę już maj/czerwiec 2017 r. stanowiło szczególnie uzasadniony przypadek, pozwalający na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego;

h) art. 233 § 1 kpc - poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentów szczegółowo wskazanych w zarzutach d-g, jak również dzienników lekcyjnych oraz dzienników zastępstw i bezzasadne uznanie na ich podstawie, iż postawienie powodowi zarzutów karnych było szczególnie uzasadnionym przypadkiem, pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego, a zatem bezzasadne uznanie, iż - in casu - zachodziła podstawa do natychmiastowego przerwania sprawowania funkcji przez powoda jako dyrektora z uwagi na uznanie, iż uchybienia mogą prowadzić do destabilizacji pracy placówki oświatowej (szkoły) - w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę, iż w/w uchybienia dotyczą okresu 2015 - 2017

(kilka poświadczających nieprawdę wpisów na przestrzeni tego okresu), zaś w toku postępowania nie zostało wykazane, iż w/w uchybienia miałyby jakikolwiek negatywny wpływ na działalność szkoły w każdym jej aspekcie (funkcji) - co w konsekwencji prowadzi do jednoznacznego uznania, iż w realiach przedmiotowej sprawy - brak było podstaw do takiego uznania i odwołania powoda z zajmowanego stanowiska w/w trybie;

i) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 244 § 1 kpc w zw. z art. 252 kpc - poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności dokumentów w postaci uchwał Zarządu Powiatu w K. z dnia 23 maja 2017 r. (k. 721 oraz 2012), jak również zeznań świadka Z. T. i bezzasadne uznanie na ich podstawie, iż postawienie powodowi zarzutów karnych było szczególnie uzasadnionym przypadkiem, pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego, a zatem bezzasadne uznanie, iż - in casu -

zachodziła podstawa do natychmiastowego przerwania sprawowania funkcji przez powoda jako dyrektora z uwagi na uznanie, iż uchybienia mogą prowadzić do destabilizacji pracy placówki oświatowej (szkoły) - w sytuacji, gdy z treści w/w dokumentów wynika fakt powierzenia, po przeprowadzonym konkursie, powodowi - ponownie - stanowiska dyrektora pozwanej placówki oświatowej, a nadto z treści zeznań w/w świadka wprost wynika, iż komisja konkursowa dysponowała informacjami dotyczącymi uchybień (dotyczących poświadczających nieprawdę wpisów w dziennikach lekcyjnych), lecz nie miało to jakiegokolwiek wpływu na przebieg postępowania konkursowego - co w konsekwencji prowadzi do jednoznacznego uznania, iż w realiach przedmiotowej sprawy - brak było podstaw

do takiego uznania i odwołania powoda z zajmowanego stanowiska w/w trybie;

W zakresie naruszenia prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia :

- art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 59)- poprzez jego błędną wykładnię i bezzasadne uznanie, iż w realiach przedmiotowej sprawy zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek” determinujący możliwość (charakter fakultatywny) odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia w oparciu o uznanie, iż postawienie powodowi zarzutów karnych było szczególnie uzasadnionym przypadkiem, pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z zajmowanej funkcji dyrektora w

czasie roku szkolnego - w sytuacji, gdy prawidłowa analiza całokształtu okoliczności sprawy, w tym w szczególności zawartych w treści przedmiotowej apelacji, jak również brak związku czasowego pomiędzy ujawnionymi zdarzeniami, uchwałą o odwołaniu powoda z funkcji bez wypowiedzenia, a nadto brak natychmiastowości działania organu prowadzącego pomimo posiadania pewnej wiedzy co do w/w zdarzeń na przełomie maja/czerwca 2017 r., a nadto braku jakiegokolwiek zagrożenia dla funkcjonowania w/w placówki oświatowej w każdym jej aspekcie- nie daje podstaw do takiej konstatacji.

Mając powyższe na uwadze wniosł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego - Zespołu Szkół Nr (...) w K. - na rzecz powoda - J. P. - kwoty 21.754,74 zł

wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu doręczenia

pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie z funkcji D. Zespołu (...);

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego (adwokackiego) według norm przepisanych

za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i w obowiązujących przepisach prawa.

Przechodząc do merytorycznej oceny zarzutów apelacji wskazać należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał analizy zebranych dowodów, nie naruszając zasady ich swobodnej oceny i w oparciu o zasadnie przyjęty stan faktyczny sprawy, prawidłowo zastosował konkretnie przywołane przepisy prawa materialnego. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je za własne. Apelacja zarzuca, iż Sąd pierwszej instancji nie dokonał prawidłowych ustaleń i nie przeprowadził prawidłowo postępowania dowodowego oraz dokonał błędnej oceny materiału dowodowego. Art. 233 § 1 k. p. c. stanowi, iż Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (tak np. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 11 lipca 2002 roku, IV CKN 1218/00, niepubl). Ramy swobodnej oceny dowodów są zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (tak też Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach, np. z dnia 19 czerwca 2001 roku, II UKN 423/00, OSNP 2003/5/137).

Poprawność rozumowania sądu powinna być możliwa do skontrolowania, z czym wiąże się obowiązek prawidłowego uzasadniania orzeczeń (art. 328 § 2 k.p.c.). Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, iż Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez

określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

Wskazać należy, że Sąd odwoławczy, niezależnie od tego, czy prowadzi sam postępowanie dowodowe, czy jedynie weryfikuje ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, ma obowiązek samodzielnej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie. Jednakże zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może być uznany za zasadny jedynie w wypadku wykazania, że ocena materiału dowodowego jest rażąco wadliwa czy w sposób oczywisty błędna, dokonana z przekroczeniem granic swobodnego przekonania sędziowskiego, wyznaczonych w tym przepisie. Sąd drugiej instancji ocenia bowiem legalność oceny dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, czyli bada czy zostały zachowane kryteria określone w art. 233 § 1 k.p.c. Jeżeli z danego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona tylko wtedy gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych (por. przykładowo postanowienie z dnia 11 stycznia 2001 r., I CKN 1072/99, Prok. i Pr. 2001 r., nr 5, poz. 33, postanowienie z dnia 17 maja 2000 r., I CKN 1114/99, wyrok z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 1169/99, OSNC 2000 r., nr 7 - 8, poz. 139).

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy analiza zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego jest – wbrew twierdzeniom strony apelującej – prawidłowa. Sąd pierwszej instancji odniósł się do wszystkich zgromadzonych w postępowaniu dowodów, zarówno z dokumentów, jak i zeznań świadków oraz stron. Zarzuty strony skarżącej sprowadzają się w zasadzie jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu i interpretacją dowodów dokonaną przez ten Sąd i jako takie nie mogą się ostać. Apelujący, przeciwstawia bowiem ocenie dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, własną analizę zgromadzonego materiału dowodowego i własny pogląd na sprawę.

Sąd I instancji nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów logicznie argumentując, z jakich względów przyjął, iż stawiane powodowi zarzuty dotyczące poświadczenia nieprawdy w zakresie wpisów w dzienniku lekcyjnym, cechowały się dużym stopniem społecznej szkodliwości, w szczególności, iż były dokonywane przez osobę kierującą placówką oświatową. Potwierdzały odbycie zajęć, w których prawa do uczestnictwa młodzież została w istocie pozbawiona. Bezspornym jest także, że w tych konkretnych dniach podstawa programowa nie została zrealizowana. Bez znaczenia pozostaje więc wielokrotnie podnoszona w apelacji okoliczność, że nie ma dowodów, że w ogóle ta podstawa programowa nie została zrealizowana. Z drugiej strony także powód nie wykazał w żaden sposób, iż tematy, które były przewidziane do zrealizowania w tych konkretnych dniach, w istocie zostały zrealizowane przez niego w innym terminie. Słusznie przyjął Sąd Rejonowy, że nie można uznać, iż zarzut poświadczenia nieprawdy miał charakter wyłącznie formalny i dotyczył okoliczności nieistotnej. O istotności świadczy już to, że stało się to ostatecznie podstawą do postawienia powodowi zarzutów w postępowaniu karnym. Apelujący niezasadnie bagatelizuje stawiane zarzuty, albowiem dokonał nieprawidłowych wpisów w dziennikach lekcyjnych celowo (co potwierdziło także postępowanie dyscyplinarne) i nie była to czynność jednorazowa. Prawidłowo także Sąd Rejonowy ocenił warunkowe umorzenie postępowania przez sąd karny, słusznie akcentując, że sąd ten mógł ocenić zachowanie oskarżonego, przyjmując niską społeczną szkodliwość czynu (przy równoległym uznaniu bezprawności zachowania i winy powoda). Natomiast Sąd Rejonowy, jako sąd cywilny, miał prawo do odmiennej oceny zachowania powoda z punktu widzenia stosunku pracy (zgodnie z art. 11 kpc Sąd cywilny jest związany jedynie prawomocnym wyrokiem skazującym co do popełnienia przestępstwa), tym bardziej, że powód nie był „zwykłym” pracownikiem, ale dyrektorem szkoły, od którego oczekuje się szczególnej staranności, podwyższonego standardu uczciwości i nieposzlakowanej opinii.

Prawidłowo także Sąd Rejonowy ocenił kwestie momentu, w którym uaktualniła się przyczyna odwołania powoda z zajmowanego stanowiska, a mianowicie uzyskanie wiedzy o postawieniu powodowi zarzutów.

W istocie organ prowadzący powziął wątpliwości co do treści zapisów umieszczanych w dziennikach lekcyjnych przez powoda już w roku 2017. Jednakże należy przypomnieć, co słusznie akcentuje Sąd Rejonowy, że odwołanie ze stanowiska nastąpiło w związku z postawieniem zarzutów powodowi. Natomiast samo podejrzenie nieprawidłowości nie jest jeszcze szczególnie uzasadnionym przypadkiem odwołania dyrektora ze stanowiska w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo oświatowe, albowiem mogłoby okazać się przedwczesne, w sytuacji, gdy po analizie materiału dowodowego doszłoby np. do odmowy wszczęcia postępowania. Fakt wypełnienia znamion przestępstwa powinien być wykazany we właściwym trybie uregulowanym w k.p.k. Trybu tego nie może zastąpić postępowanie prowadzone na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2016 r. Prawo oświatowe./ wyrok WSA w Białymstoku z dnia 17.09.2021 r, (...) SA (...).

Zatem dopiero w dacie otrzymania stosownego pisma z Prokuratury organ prowadzący miał wiedzę, że wobec dyrektora zostały wystosowane konkretne zarzuty karne, a tym samym istnieje podstawa do odwołania ze stanowiska, w świetle wymagań, jakie musi spełniać dyrektor placówki oświatowej, w stosunku do którego nie może toczyć się postępowanie karne z oskarżenia publicznego. Nie ma więc znaczenia, kiedy faktycznie doszło do popełnienia spornych czynów, czy wcześniejsze zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jak słusznie przyjął Sąd Rejonowy. Istnieje bowiem prawidłowa korelacja czasowa pomiędzy uzyskaniem informacji o postawieniu zarzutów a podjęciem uchwały o odwołaniu powoda, między innymi, z tego powodu. Doszło zatem do szybkiej reakcji organu prowadzącego szkołę na zaistniałą sytuację, wymagającą natychmiastowego działania w celu uniknięcia zajmowania stanowiska dyrektorskiego przez osobę niespełniającą ustawowych wymagań.

Bez znaczenia dla prawidłowości rozstrzygnięcia pozostaje kwestia braku treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów w momencie podejmowania uchwały o odwołaniu, albowiem z treści pisma Prokuratury wynikała okoliczność w postaci postawienia zarzutów i rodzaju zarzucanego czynu. Powód miał możliwość ustosunkowania się do zarzutów, bowiem składał wyjaśnienia podczas posiedzenia Zarządu Powiatu w czerwcu 2017 r. Natomiast w momencie powierzenia powodowi stanowiska dyrektora na nową kadencję w dniu 1.09.2017 r. nie toczyło się w stosunku do powoda postępowanie karne, nie istniała więc formalna przeszkoda do zajmowania stanowiska dyrektora szkoły.

Reasumując, w ocenie Sądu II instancji na gruncie rozpoznawanego przypadku Sąd Rejonowy w żadnej mierze nie naruszył wyżej opisanych zasad oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji prawidłowo skonstruował stan faktyczny istniejący w sprawie.

W konsekwencji brak było podstaw do stwierdzenia, że doszło do naruszenia także przepisów prawa materialnego, a mianowicie - art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 59). Zgodnie z tym przepisem w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt 8, dla uczniów szkół artystycznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

Szczególne przypadki, o jakich mowa w przepisie art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2016 r. Prawo oświatowe, to nie takie, które jedynie w przekonaniu organu mieszczą się w tym pojęciu, tylko takie, które obiektywnie uniemożliwiają prawidłowe funkcjonowanie szkoły, a jedyną możliwością zapobieżenia takiej sytuacji jest odwołanie dyrektora w trakcie roku szkolnego. Chodzi zatem o takie zachowania, w wyniku których nie ulega wątpliwości, że dyrektor utracił zdolność wykonywania powierzonej mu funkcji z przyczyn etycznych lub rażącej niekompetencji w realizacji spoczywających na nim obowiązków./tak wyrok NSA z dnia 29.09.2021 r, III OSK (...)/

Przypadek szczególnie uzasadniony powinien być rozważany przez pryzmat rozporządzenia z dnia 27 października 2009 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze w poszczególnych typach publicznych szkół i rodzajach publicznych placówek (Dz. U. Nr 184, poz. 1436). W § 1 rozporządzenia określone zostały wymagania, które powinien spełnić nauczyciel na stanowisku dyrektora publicznego przedszkola, publicznej szkoły i placówki. Wystąpienie jednej z przesłanek z § 1 pkt 5-9 rozporządzenia

mogłoby być postrzegane jako przypadek szczególnie uzasadniony. W pkt. 8 wskazuje się, że w stosunku do dyrektora nie toczy się postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego./tak wyrok WSA w Warszawie z dnia 28.12.2018 r, (...) SA/Wa 724/18/.

Zgodnie także z art. 63 ust. 6 pkt 7 i 8 ustawy Prawo oświatowe stanowisko dyrektora placówki, o której mowa w ust. 2, może zajmować osoba, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe i przeciwko której nie toczy się postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

Reasumując zatem słusznie przyjął Sąd Rejonowy, że postawienie powodowi zarzutów karnych było „szczególnie uzasadnionym przypadkiem” pozwalającym na natychmiastowe odwołanie powoda z pełnionej funkcji dyrektora w czasie roku szkolnego. Postawienie powodowi zarzutu karnego spowodowało utratę możliwości zajmowania stanowiska kierowniczego w świetle przesłanek ustawowych. Nadto spowodowało, że utracił on zdolność do wykonywania powierzonej mu funkcji z przyczyn etycznych. Placówką szkolną musi kierować osoba uczciwa, o nieskazitelnym charakterze, dająca pozytywny przykład nauczycielom i uczniom. Prowadzenie wobec dyrektora postępowania karnego powoduje, iż traci on część zaufania niezbędnego do sprawowania tak odpowiedzialnej funkcji, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego za II instancję Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, § 1 ze z. 1(odsetki ustawowe za czas po upływie tygodnia od dnia ogłoszenia wyroku do dnia zapłaty), §3 kpc zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie. /Dz.U.2015.1800/.